

η αλληλεγγύη το όπλο των λαών...

Τα τελευταία χρόνια οι από τα κάτω βιώνουμε τις επιπτώσεις της κρίσης αναπαραγωγής του καπιταλιστικού συστήματος. Παράλληλα διεξάγεται μια ενδοκαπιταλιστική διαμάχη για τον επανακαθορισμό των γεωστρατηγικών συσχετισμών με σκοπό την συγκέντρωση όλο και περισσότερων ζωνών επιρροής στα χέρια των ισχυρότερων κρατών και των οικονομικών ελίτ που αυτά υπηρετούν. Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης του καπιταλισμού και της ενοποίησης της κυριαρχίας μέσω διεθνών οργανισμών όπως η Ε.Ε. γίνεται πιο ξεκάθαρο από ποτέ ότι η βασική διάκριση που χαρακτηρίζει τον καπιταλιστικό κόσμο δεν είναι (μόνο) αυτή ανάμεσα στα ισχυρά κράτη και τα κράτη του ευρωπαϊκού νότου, δεν είναι ανάμεσα στους δυτικούς ευρωπαίους και στους εξαθλιωμένους προερχόμενους εξ ανατολών, δεν είναι αυτή ανάμεσα στους ανθρώπους με διαφορετική εθνικότητα, φύλο ή θρήσκευμα. Η βασική διαφορά έγκειται ανάμεσα στους όπου γης εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους, ανάμεσα στους καταπιεστές και τους καταπιεσμένους. Πρόκειται για δύο αγεφύρωτους κόσμους, δύο κόσμους σε σύγκρουση. Ο ένας, είναι αυτός του κεφαλαίου, του κράτους και της εξουσίας· είναι ο κόσμος της εκμετάλλευσης, του ανταγωνισμού, της καταπίεσης, και της καταστολής. Ο άλλος είναι ο δικός μας, είναι ο κόσμος των από τα κάτω· είναι ο κόσμος της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας και της αντίστασης, ο κόσμος του αγώνα.

Και στον ευρωπαϊκό νότο ο κόσμος του κεφαλαίου και των κρατών του, επιβάλλει την φτώχεια, περιστέλλει δικαιώματα και ελευθερίες, μολύνει το περιβάλλον, χτίζει στρατόπεδα συγκέντρωσης και δολοφονεί μετανάστες, ενώ για τους αντιστεκόμενους σε όλα αυτά επιφυλάσσει την ωμή καταστολή, την θέσπιση αντιτρομοκρατικών νόμων, και τη δημιουργία λευκών κελιών. Η ψήφιση του «νόμου φίμωτρο» και η αντιαναρχική επιχείρηση «Πανδώρα» στην Ισπανία, η δολοφονία του διαδηλωτή Remi Fraisse από μπάτσους κατά τη διάρκεια πορείας ενάντια στην κατασκευή φράγματος στη Γαλλία, οι διώξεις εναντίον αναρχικών και άλλων αγωνιστών που αντιτίθενται στη λεηλασία της φύσης στην Ιταλία και η ίδρυση φυλακών υψίστης ασφαλείας στην Ελλάδα αποτελούν παραδείγματα του αναβαθμισμένου ρόλου της κρατικής καταστολής για την ανεμπόδιστη εφαρμογή των επιταγών του καπιταλισμού.

Την ίδια στιγμή όμως, ο κόσμος του αγώνα συνεχίζει να αντιστέκεται στα σχέδια των εγχώριων και υπερεθνικών αφεντικών και στο δυστοπικό μέλλον που θέλουν να επιβάλλουν. Από τις πολυπληθείς διαδηλώσεις στην Ισπανία ενάντια στο «νόμο φίμωτρο» και τις κατασταλτικές επιχειρήσεις εναντίον αναρχικών μέχρι τους αγωνιζόμενους κατοίκους των Σκουριών χαλκιδικής, από το κίνημα ΝΟ ΤΑΥ ενάντια στην κατασκευή υπερταχείας στη βόρεια Ιταλία μέχρι τους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους στην Ελλάδα και από τον πολύμηνο αγώνα του ZAD στη Γαλλία ενάντια στην κατασκευή αεροδρομίου, οι αγωνιζόμενοι λαοί της λεκάνης της Μεσογείου ορθώνουν οδοφράγματα ενάντια στην επέλαση του σύγχρονου ολοκληρωτισμού.

Σήμερα περισσότερο από ποτέ αποτελεί επιτακτική ανάγκη να συνδέσουμε τους επιμέρους αγώνες που δίνουν οι καταπιεσμένοι κάθε χώρας, να ορθώσουμε την ταξική ενότητα των από τα κάτω ξεπερνώντας τους επίπλαστους διαχωρισμούς που επιβάλλει η εξουσία, να στήσουμε γέφυρες διεθνιστικής αλληλεγγύης, ως μονόδρομο αν θέλουμε να αποτρέψουμε την κοινωνική γενοκτονία που επιβάλλουν διεθνώς στους λαούς κράτη και κεφάλαιο· αν θέλουμε να ανοίξουμε μονοπάτια προς την αταξική κοινωνία.

...πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΑΡΤΗΣ 2015

mail: anwthrskw@espiv.net
blog: anwthrskw.espivblogs.net